

Julnattens mässa 2023

Även om vi har firat jul hur många gånger som helst kan julens mysterium aldrig uttömmas. Det finns alltid nya skatter att upptäcka, nya aspekter och fasetter som kan bidra till att förnya oss. Gud har skapat oss en gång för alla, men han har liksom inte avslutat sitt verk. Var och en av oss kan förnyas och blir som en ny människa i mötet med den Gud som låter sig födas som människa, som en av oss. Vi får aldrig glömma att det är för vår skull, för var och en av oss, som Gud kommer till vår jord och låter sig födas i Betlehem en gång för alla. Även om det är en enstaka historisk händelse, något som har hänt en gång för alla och inte kan upprepas, så kan det få helt nya konsekvenser och följder i vårt eget och hela världens liv. Johannes av Korset säger att det finns ett slags grottor i den outtömliga gruva som Jesu mysterium är.

Det är bara att titta på alla julkort man får. Även om det i vårt land mest är tomtar och granar på de julkort man köper i vanliga affärer, så är det ändå många som anstränger sig att hitta kort som visar Jesu födelse, i alla fall de som skriver till mig. Variationerna är otaliga fast det är samma verklighet som varje bild vill peka på. Så är det också med Jesu födelses mysterium för var och en av oss. Jesus komme till oss på ett unikt och personligt sätt. Vi tar emot honom på vårt sätt. Vissa vill inte alls veta av honom. De vill bara ha tomtar och julskinka, möjligen lite lutfisk och glitter i granen. Men de reagerar i alla fall. Bara ordet Jesus kan reta gallfeber på somliga. Egentligen är det just de som behöver honom allra bäst, för det är ofta de som bär på en dold längtan men aldrig lyckats sätta ord på den.

Under advent får vi längta fram Jesu födelse i vårt eget liv, ja, i hela världens liv. Just nu när ett fruktansvärt krig rasar i Betlehems närområde är det otaliga människor som ropar: Kom, Herre Jesus, kom Fridsfurste med din fred och försoning! Vi får aldrig förtrötta i vår bön. Vi får aldrig ge upp hoppet. Vi får aldrig försumma att göra det vi kan för att Jesu fred och rättfärdighet, hans sanning och barmhärtighet skall få råda på vår jord. Vi kan tycka att vi ingenting förmår. Vi kan tycka att det är så komplicerat och infekterat att vi bara struntar i allt och inte vill bli störda i julbaket och julbordsätandet och julshoppingen. Men då har vi missat allt vad julen står för, ja, allt vad vanlig mänsklig anständighet och värdighet heter. Den människa som inte ber och ropar på fredens Herre är ömkansvärd. Lyckligtvis är det aldrig för sent att ta avstånd från likgiltighetens förlamande gift och börja om på nytt. Varje jul kan bli ett genombrott för den nya människa som Gud vill skapa i oss. Han är som Krukmakaren som formar oss, ömsom med ömhet, ömsom mer hårdhänt. Vissa behöver lindas in i bomull. Andra behöver hårda nypor. Julen kan ge oss båggedera beroende på don och person.

Det var Herrens härlighet som fick lysa upp Betlehem när världsalltets Herre föddes till vår jord som ett fattigt och utsatt barn. Det är likadant idag, Herrens osynliga ljus och härlighet får lysa upp varje barn som har turen och lyckan att få födas till vår värld. Guds härlighet är osynlig för våra ögon, liksom barnet i sin moders sköte. Men detta osynliga ljus och denna härlighet bryter ibland igenom. Varje jul kan vi drabbas av detta. ”Var inte rädda. Jag har bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. Idag har en frälsare fötts åt er i Davids stad” (Luk 2:10-11). I varje stad vill han födas. För vår skull. För världens skull. Frågan är bara om vi vill ta emot detta barn, ja, ta emot varje barn och låta det födas till vår värld.

Vi vet att Jesusbarnet identifierar sig med varje barn. Vi kan se något av Jesusbarnet i varje litet barn. Denna Jesus-likhet blir en sakramental verklighet i oss genom dopets sakrament. Vi är menade att bli ett med honom. Hela vårt liv är en Jesus-process. Vi kan formas och likgestaltas allt mer med honom. ”Guds nåd har blivit synlig som en räddning för alla människor. Den lär oss att säga nej till ett gudlöst liv” (Tit 2:11-12). Vi är kallade att säga ja till Jesus. Som kristna är vi den ja-sägande mänskligheten, kyrkan som bejakar Jesus i allt och vill efterfölja honom i allt. Mer och mer kan vi alla bli dessa ja-sägande människor som säger nej till ett gudlöst liv. Vi blir aldrig helt färdiga med denna uppgift. Det är en stor dag när det går upp för oss att vi har fått en gudomlig kallelse: att leva så djupt förenade med Jesus att han mer och mer kan ta gestalt i oss. Vi märker det oftast inte själva, Lyckligtvis för då kunde vi frestas till högmod. Men denna Jesus-likhet kan i längden inte döljas för de andra. Ett helgon blir alltid igenkänt, även av dem som endast högst motvilligt vill erkänna det.

”Vi blir hans eget folk, uppfyllt att göra vad som är gott” (Tit 2:14). Folk brukar faktiskt bli lite snällare kring jul. Julen smittar av sig även på dem som inte känner igen Jesus som sin Frälsare och broder. Vi har alla en uppgift att fylla i Jesu eget folk. När vi väl inser till fullo att Jesus har fötts till världen för var och en av oss, då går det av bara sig självt att följa honom. Hela livet får en annan färg och klang, ”ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given, och på hans skuldror skall herradömet vila” (Jes 9:6). Ser vi oss omkring kan vi tycka att hans herradöme är långt borta och försvunnet i fjärran. Men ser vi lite djupare på livet, på historien och nutiden, så anar vi att det bara är han som kan befria oss från mörkret. Han är själva ljuset, vårt enda hopp. När vi väl har insett det, kan ingenting rubba oss. Ingenting kan få oss på fall. Det betyder inte att alla problem och all vanda försvinner, men vi vet innerst inne att allt här nere är förgängligt. *Todo pasa, sólo Dios queda.* Allt förgår, men Gud består. Det är en del av julens glada budskap.